Τὸ φύλλον λεπτὰ 30 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν 35

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία . . . δρ. 12.—	Ἐτησία . . φρ. χρ. 15.—
Ἑξάμηνος . . . » 6,50	Ἑξάμηνος . » 8.—
Τρίμηνος . . . » 3,50	Τρίμηνος . » » 4,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 30. Ἐξωτερικ. λεπ. 35

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, ἑκάστου λεπ. 30

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 26ον | *Ἐν Ἀθήναις, 30 Νοεμβρίου 1919* | *Ἔτος 41ον.—Ἀριθ. 53*

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ HECTOR MALOT

[Βραβευμένο ἀπὸ τὴν Γαλλ. Ἀκαδημία]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'. (Συνέχεια)

Μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἤμουν στὸν τόπο μου. Στὸ Οὐσσὲλ ἔκαμα τὴν πρώτη μου ἐμφάνιση μὲ τὴν κωμωδία «Ὁ ὑπηρέτης τοῦ κυρίου Καρδούλη», κι' ἐδῶ ὁ Βιτάλης μοῦ ἀγόρασε τὰ πρῶτα μου παπούτσια, τὰ παπούτσια ἐκεῖνα μὲ τὰ καρφιὰ ποὺ μ' ἔκαμαν τότε τόσο εὐτυχισμένο.

Ὁ κακόμοιρος ὁ Καρδούλης, μὲ τὴν κόκκινη στολὴ τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ, δὲν ἦταν πιά· μὰ κι' ὁ Ζερμπίνος κι' ἡ χαριτωμένη Δούλση ἔλειπαν... Ὁ δυστυχισμένος ὁ Βιτάλης! δὲν θὰ τὸν ξανάβλεπα νὰ βαδίζῃ μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, μὲ τὸ στῆθος μπροστά, ρυθμίζοντας τὸ βῆμα μὲ τὰ δυό του χέρια καὶ μὲ τὰ δυό του πόδια... Ἀπὸ τοὺς ἕξη ποὺ ἤμαστε τότε, δυὸ μόνο μέναμε ζωντανοί: ὁ Κάπης κι' ἐγώ. Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη, μπῆκα πολὺ μελαγχολικὸς στὸ Οὐσσὲλ. Καθε στιγμή, μοῦ φαίνουνταν πὼς θἄβλεπα τὸ μεγάλο καπέλλο τοῦ Βιτάλη νὰ προβάλλῃ ἀπὸ καμμιὰ γωνιὰ καὶ πὼς θἄκουγα τὸ πρόσταγμά του, ποὺ τόσες φορὲς εἶχε ἀντηχήσει στ' αὐτιά μου: Ἐμπρός!

Τὸ παλαιοπωλεῖο, ὅπου ὁ Βιτάλης μὲ εἶχε πάει γιὰ νὰ μὲ ντύσῃ σὰν «καλλιτέχνη» μοῦ ἔδιωξε λίγο τὶς θλιβερὲς σκέψεις: Το βρῆκα ὅπως τὸ εἶχ' ἀφήσει. Στὴν πόρτα τοῦ κρέμουνταν ἡ ἴδια ἐκείνη στολὴ μὲ τὰ γαλόνια στὶς ραφές, ποὺ εἶχε κινήσει τότε τὸ θαυμασμό μου· καὶ στὶς βιτρίνες εἶδα τὰ ἴδια παληὰ τουφέκια καὶ τὶς ἴδιες παληὲς λάμπες.

Θέλησα νὰ ξαναϊδῶ καὶ τὴν πλατεῖα ὅπου εἶχα πρωτοπαίξει τὸν «Ὑπηρέτη τοῦ κυρίου Καρδούλη». Κι' ὁ Κάπης τὴ θυμήθηκε καὶ κούνησε τὴν οὐρά του.

Ἀφήσαμε τὰ πράγματά μας στὸ ἴδιο χάνι ποὺ μείναμε καὶ τότε μὲ τὸν Βιτάλη, καὶ πήγαμε νὰ βροῦμε κανένα κτηνίατρο.

Βρήκαμε καὶ τοῦ εἴπαμε τί θέλουμε:

— Μιὰ ἀγελάδα ποὺ νὰ δίνῃ πολὺ γάλα...

— Καὶ ποὺ νἄχῃ οὐρὰ ἀληθινή, ἐπρόσθεσε ὁ Ματτίας.

— Κι' ἤλθαμε, κύριε κτηνίατρε, νὰ σᾶς παρακαλέσουμε νὰ μᾶς βοηθήσετε, γιὰ νὰ μὴ μᾶς γελάσῃ κανένας ζωέμπορος κατεργάρης.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ εἶπα, προσπαθῶντας νὰ μιμηθῶ τὸ εὐγενικὸ ἐκεῖνο ὕφος ποὺ ἐπαιρνε ὁ Βιτάλης, ὅταν ἤθελε νὰ καταπτήσῃ κανέν' ἄνθρωπο.

«Ὁ Ματτίας κρεμάστηκε ἀπὸ τὴν οὐρὰ τῆς ἀγελάδας...»

— Καὶ τί διάβολο τὴ θέλετε σεῖς τὴν ἀγελάδα; ρώτησε ὁ κτηνίατρος.

Τοῦ ἐξήγησα μὲ λίγα λόγια τί τὴ θέλαμε.

— Μπράβο, μᾶς εἶπε. Εἴσθε καλὰ παιδιὰ καὶ θὰ σᾶς βοηθήσω. Αὔριο τὸ πρωὶ θὰ πᾶμε μαζὶ στὸ πανηγύρι καὶ σᾶς ἐγγυῶμαι πὼς ἡ ἀγελάδα ποὺ θὰ σᾶς διαλέξω δὲν θἄχῃ ψεύτικη οὐρά.

— Οὔτε ψεύτικα κέρατα! εἶπε ὁ Ματτίας.

— Οὔτε!

— Οὔτε φουσκωμένα μαστάρια.

— Οὔτε! Θὰ εἶναι καλὴ ἀγελάδα. Πρέπει ὅμως νἄχετε γιὰ νὰ τὴν πληρώσετε...

Ἔλυσα τότε τὸ μαντήλι, ὅπου εἶχαμε δεμένο τὸ θησαυρό μας, καὶ τὸν ἔδειξα χωρὶς λέξη.

— Λαμπρά! φώναξε ὁ κτηνίατρος. Ἐλᾶτε νὰ μὲ πάρετε αὔριο τὸ πρωὶ στὶς ἑπτά.

— Καὶ πόσο θὰ σᾶς δώσουμε, κύριε κτηνίατρε, γιὰ τὸν κόπο σας;

— Τίποτα! Παίρνω ἐγὼ λεπτὰ ἀπὸ καλὰ παιδιὰ σὰν καὶ σᾶς;

Δὲν ἤξερα πῶς νὰ εὐχαριστήσω τὸν καλὸ αὐτὸν ἄνθρωπο. Τοῦ Ματτία ὅμως τοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα:

— Σᾶς ἀρέσει κύριε, ἡ μουσική; τὸν ρώτησε.

— Πολύ, παιδί μου.

— Καὶ πλαγιάζετε νωρίς;

Αὐτὸ ἦταν ἀρκετὰ ἄσχετο μὲ τὴν πρώτη ἐρώτηση, ὁ κτηνίατρος ὅμως δὲν ἐδίστασε νὰ παν-ήσῃ:

— Στὶς ἐννιὰ ἀκριβῶς εἶμαι στὸ κρεββάτι.

— Εὐχαριστῶ, κύριε. Λοιπόν, αὔριο τὸ πρωὶ στὶς ἑπτά.

Κατάλαβα τὴν ἰδέα τοῦ Ματτία.

— Θέλεις νὰ προσφέρῃς στὸν κτηνίατρο μιὰ συναυλία; τοῦ εἶπα.

— Ναί, μιὰ σερενάτα, τὴν ὥρα ποὺ θὰ πλαγιάζῃ. Αὐτὸ δὲν τὸ κάνει κανεὶς παρὰ γιὰ ὅσους ἀγαπᾷ.

— Καλὴ ἰδέα. Πᾶμε στὸ ξενοδοχεῖο νὰ γυμνασθοῦμε τὰ κομμάτια τῆς συναυλίας μας. Μπορεῖ νὰ μὴ μᾶς νοιάζῃ τόσο γιὰ τὸ κοινὸ ποὺ πληρώνει· μὰ ὅταν προσφέρουμε μουσικὴ γιὰ νὰ ξεπληρώσουμε μεῖς μιὰ χάρη, πρέπει νὰ βάζουμε τὰ δυνατά μας.

Στις ἐννιὰ παρὰ δύο ἢ τρία λεπτὰ ἤμαστε ἀπέξω ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ φίλου μας, ὁ Μαστέκας μὲ τὸ βιολί του, ἐγὼ μὲ τὴν ἄρπα μου. Ὁ δρομος ἦταν σκοτεινός, γιατὶ τὸ φεγγάρι θάβγαινε κατὰ τὶς ἐννιὰ κι' εἶχαν κρίνει περιττὸ ν' ἀναψουν τὰ φαναρια. Τα μαγαζιὰ ἦταν ὅλα κλειστὰ κι' οἱ διαβάτες λιγοστοί.

Μὲ τὸ πρῶτο κτύπημα τοῦ ρολογιοῦ, ἀρχίσαμε τὸ κομμάτι μας καὶ στὸν στενὸ ἐκεῖνο κι' ἤσυχο δρόμο, τὰ ὄργανά μας ἀντήχησαν ὅπως σὲ σάλα συναυλίας. Τα παράθυρα ἀνοιξαν κι' εἴδαμε νὰ προβάλλουν κεφάλια μὲ νυκτικὲς σκούφιες, μὲ μαντήλια καὶ μὲ φουλάρια. Ἀπὸ τῶρα στέλλο παράθυρο, ρωτιοῦνταν μὲ ἀπορία.

Ὁ φίλος μας ὁ κτηνίατρος κατοικοῦσε 's ἕνα σπίτι, ποὺ στὴ μιὰ του γωνία εἶχ' ἕνα χαριτωμένο κυργάκι. Ἀνοιξιν ἐν' ἀπὸ τὰ παράθυρά του κι' ἔσκυψε νὰ ἰδῇ ποιοὶ ἔκαιζαν. Χωρὶς ἄλλο μᾶς γνώρισε καὶ καταλαβε τὸ σκοπό μας, γιατὶ μὲ τὸ χέρι του μᾶς ἔγνεψε νὰ πόψουμε.

— Θὰ σᾶς ἀνοίξω, μᾶς εἶπε, νὰ παίξετε στὸ περιβολί.

Πραγματικῶς, σὲ λίγο ἡ πόρτα του ἄνοιξε καὶ μπήκαμε στὸ σπίτι.

— Εἶσθε καλὰ καιδιά, εἶπε σφίγγοντάς μας τὰ χέρια, μὰ δὲν ἔχετε μυαλό. Δὲν συλλογιστήκατε λοιπὸν πὼς ὁ χωροφύλακας μπορεῦσε νὰ σᾶς συλλάβῃ, γιὰ τὸ θορυβο ποὺ κάνετε, νύκτα, 's ἕνα δημόσιο δρομο ;

Κι' ἐξακολουθήσαμε τὴ συναυλία μας στὸ περιβόλι, ποὺ δὲν ἦταν πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ πολὺ ὄμμορφο, μ' ἕνα κιόσκι στολισμένο μὲ κισσούς.

Ἐπειδὴ ὁ κτηνίατρος ἦταν καντραμένος πι' εἶχε πολλὰ παιδιά, γρήγορα σχηματίσθηκε γύρω μας ἀκροατήριο. Ἄναψαν κερὶ στὸ κιόσκι κι' ἐπαίξαμε ὡς πέρ' ἀπὸ τὶς δέκα. Ἄμα τελειώναμε ἕνα κομμάτι, μᾶς χειροκροτοῦσαν καὶ μᾶς γύρευαν ἄλλο. Κι' ἄν δὲν μᾶς; ἔδιωχνε ὁ κτηνίατρος, μοῦ φαίνεται πὼς θὰ παίζαμε ὅλη νύκτα.

— Ἀφίστε τους πιὰ νὰ πᾶνε νὰ κοιμηθοῦνε, ἔλεγε στὰ παιδιά του, ποὺ ἤθελαν νὰ μᾶς κρατήτουν· πρέπει νὰ εἶναι 'δῶ τὸ πρωὶ στὶς ἑπτά.

Ἀλλὰ πάλι δεν μᾶς ἄρισε νὰ φύγουμε χωρὶς νὰ μᾶς προσφέρῃ ἕνα μικρὸ δεῖπνο, ποὺ τὸ εὐχαριστηθήκαμε πολύ. Τότε ὁ Κάπης, πρὸς μεγάλη χαρὰ τῶν παιδιῶν, ἔκαιξε ἀπὸ εὐγνωμοσύνη μερικὰ ἀπὸ τὸ πίο ἀστεῖα του πικτχνίδια. Κι' ἔτσι δὲν ἐρύγαμε παρὰ σχεδὸν τὰ μεσάνυκτα.

Τὸ Οὐσσέλ, ποὺ τὸ βοήκαμε τόσο ἥσυχο χθὲς τὸ βράδυ, ξημερώθηκε ἀναστατο. Πρωὶ-πρωὶ ἀκούσαμε ἐν' ἀδιάκοπο θορυβο ἀπὸ ἀμάξια ποὺ ἔτρεχαν στὸ λιθόστρωτο, ἀνακατωμένο μὲ χρεμετίσματα ἀλόγων, μουγγρίσματα βωδῶν, βελάσματα προβάτων καὶ φωνὲς χωρικῶν ποὺ ἔρχουνταν γιὰ τὸ πανηγυρι.

Ὅταν κατεβήκαμε, ἡ αὐλὴ τοῦ χανιοῦ ἦταν γεμάτη ἀπὸ κάρα, ἀπὸ σοῦστες, ἀπὸ ἀλαξία, ποὺ ἔφθαναν ὁλοένα καὶ κατεβάζαν χωριάτες καὶ χωριάτισσες. Οἱ ἄνδρες σήκωναν τὶς γυναῖκες στὰ χέρια, γιὰ νὰ τὶς κατεβάζουν κι' ἔπειτα εἰνάζουνταν ὅλοι κι' οἱ γυναῖκες ἔσταζαν τὰ φουστάνια τους.

Στὸ δρομο, ἀνθρώπινα κύματα διευθύνουνταν πρὸς τὸν κάμπο, ὅπου θὰ γίνουνταν τὸ πανηγύρι. Ἐπειδὴ ἦταν ἀκομη νωρίς,—ἕξη ἡ ὥρα,—σκεφθήκαμε νὰ κάμουμε ἕνα γύρο καὶ νὰ ἐπιθεωρήτουμε τὶς ἀγελάδες ποὺ εἶχαν φθάσει, γιὰ νὰ διαλέξουμε ἀπο πρίν.

Ἄ, τί ὄμμορφες ἀγελάδες! Ἦταν ἄλλων τῶν εἰδῶν κι' ἄλλων τῶν χρωμάτων, ἄλλες παχειές, ἄλλες ἰσχνές, αὐτὲς μὲ τὰ μοσχάρια τους, ἐκεῖνες μὲ κάτι μαστάρια ποὺ ἔφθαναν ὡς κάτω, γεμᾶτα γάλα. Στὸ πανηγύρι εἴδαμε ἄλογα ἄλογα ποὺ χρεμέτιζαν, φοραδὲς ποὺ ἔγλειφαν τὰ πουλάρια τους, τετράπαχους χοίρους ποὺ ἔτκαβαν τρύπες στὸ χῶμα, γουρουνόπουλα τοῦ γάλατος ποὺ ἔσκουζαν σὰν νὰ τάγδερναν ζωντανά, πρόβατα, κοττες, χῆνες. Μὰ τί μᾶς ἔνοιαζε γι' αὐτά!

(*Ἕπεται συνέχεια*)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ ΤΟΥ ΤΑΚΗ

Δραματάκι μονόπρακτο

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 412)

Η ΜΑΜ. (αὐστηρά.)—Σοῦ ἀπαγορεύω νὰ κατηγορῇς τὴν ἀδελφή σου, ἀφοῦ ἐσὺ φταῖς.

ΤΑΚ. ἀπομακρύνεται κλαίοντας καὶ μουρμουρίζοντας)—Κλέφτρα!

Η ΜΑΜ. (αὐστηρά.) —Τάκη!

(Αὐτὴ τὴ στιγμὴ κτυποῦν τὴν πόρτα)

Η ΜΑΜ. (πρὸς τὴ Νίνα.)—Πήγαινε νἀνοίξῃς, παιδί μου.

ΣΚΗΝΗ III

(Ἐπανέρχεται ἡ Νίνα ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὴν Πετρούλα. Ἡ Πετρούλα εἶναι ντυμένη πτωχικὰ καὶ εἶναι δειλὴ καὶ νεροπαλή.)

Η ΜΑΜ. (στὴν Πετρούλα.)—Τί μὲ θέλεις, παιδί μου ;

ΠΕΤΡΟΥΛΑ (μὲ ἀμηχανία.)—Νά, κυρία...(Βγάζει κάτω ἀπὸ τὸ σάλι της ἕνα τενεκεδένιο κουτάκι.) Διὰ σας εἶν' αὐτο ;

ΤΑΚ. (ἔρχεται βιαστικά,)—Το κουτί μου!

ΠΕΤΡ.—Το πρωὶ ποὺ περνοῦσα ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι σας, ἤυρα αὐτὸ τὸ κουτὶ στὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν σας καὶ τὸ πῆρα. Στὴν ἀσχὴ δὲ μπόρεσα νὰ τανοίξω. Θορροῦσα πῶς εἶναι ἄδειο. Ὅταν τἀνοιξα, εἶδα πὼς εἶχε μέσα λεπτά. Λοιπὸν σᾶς τῶρα, γιατὶ τὰ λεπτὰ θὰ εἶναι δικά σας.

Η ΜΑΜ.—Ναί, εἶναι τοῦ Τάκη. Καὶ λυποῦνταν πολὺ ποὺ τἄχασε.

ΠΕΤΡ (δειλά)—Πότε λοιπόν, κύριε. (Δίνει τὸ κουτὶ στὸν Τάκη.)

ΤΑΚ. — (χωρὶς νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ)—Φεύγει νὰ μη λείπῃ τίποτα. (Μετρᾷ τὸ θησαυρό του.)

ΠΕΤΡ.—Τἄρερα ὅλα, κύριε.

ΤΑΚ. — Ναί, σωστὰ εἶναι. (Κλείνει τὸ κουτὶ—Σιωπή)

Η ΜΑΜ.—Λοιπόν, Τάκη;

ΤΑΚ.—Τ' εἶναι μαμμά ;

Η ΜΑΜ.—Αὐτὸ εἶναι δίκο ;

ΤΑΚ. (πρὸς τὴν Πετρούλα, ξηρά.) —Εὐχαριστῶ. (Βλέποντας πῶς ἡ μαμμά του τὸν κοιτάζει) Εἶναι πο ὐ ὁλὴ ποὺ μοῦ ἔνερες τα λεπτά μου. (Ἄλλη σιωπή). Εὐχαριστῶ.

Η ΜΑΜ (ἐπίτηδες πρὸς τὴν Πετρούλα.)—Ὁ Τάκης εἶναι τόσο ταραγμενος ποὺ δὲν σοῦ λέγει πὼς θέλει νὰ σοῦ δώσῃ κάτι γιὰ νὰ σεὐχαριστήσῃ... Δεν εἶν' ἔτσι, Τάκη;

ΤΑΚ. (χωρὶς ἐνθουσιασμό.)—Ἐ!... ναί.

Η ΜΑΜ. (στὴν Πετρούλα)—Θὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστηση νὰ σοῦ δώσῃ τὰ μισὰ ἀπ' τὰ λεπτά του.

ΤΑΚ.—Μά...

Η ΜΑΜ.—Ὁ Τάκης βρίσκει πὼς τὰ μιτὰ δὲν εἶναι ἀρκετὰ καὶ σοῦ προσφέρει τὰ τρία τέταρτα...Δὲν εἶν' ἔτσι, Τάκη ;

ΤΑΚ (ποὺ κατάλαβε)—Ναί, μαμμά.

ΠΕΤΡ. (θαμβωμένη καὶ γοητευμένη.)—Ἄ, εὐχαριστῶ!

Η ΜΑΜ.(στὴν Πετρούλα.)—Ἀντίο, παιδί μου.

ΠΕΤΡ.—Ἀντίο, κυρία...Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ. (Φεύγει.)

Η ΜΑΜ. (στὸν Τάκη)—Ἐλπίζω πὼς κατάλαβες το μάθημα ποὺ σοῦδωκα. Ἀγαποῦσες πολὺ τὰ λεπτά σου. Δὲν ἤσουν πιὰ οἰκονόμος παρα φιλόργυρος. Νὰ ξέρῃς; καλὰ πὼς τὰ χρήματα δὲν ἀξίζουν τίποτα μόνα τους, καὶ πὼς τὴ μεγαλύτερή τους ἀξία τὴν ἀπο τοῦν ὅταν τὰ μεταχειρίζουνται γιὰ νὰ κάμουν τὸ καλό.

ΤΑΚ.—Ναί, μαμμά.

Η ΜΑΜ.—Τώρα ξέρεις τί σοῦ μένει νὰ κάμῃς;

ΤΑΚ.—Ὄχι, μαμμά.

Η ΜΑΜ.—Δίνεισε τῆς Νίνας αὐτὰ ποὺ κρατεῖς στὸ χέρι. Ἐκείνη τοὐλάχιστο ξέρει νὰ τοποθετῇ τὰ χρήματά της μὲ μεγάλο τόκο. Τὰ χρησιμοποιεῖ στὸ καλὸ καὶ κερδίζει τὴν ἀγάπη τοῦ πλησίον της.

ΤΑΚ.—Νά, Νίνα...(Μὲ μικρὴ προσπάθεια.) Πόρτα, σοῦ τὰ χρείζω.

Η ΜΑΜ.—Μπράβο, Τάκη. Φίλησέ με τώρα.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ) Κ. Γ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Η ΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ ἔτους μας καὶ τοῦ τόμου. Οἱ συνδρομηταί, χῶν ὀκυίων ἡ συνδρομὴ λήγει σήμερον, ὀφείλουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ μετ' ὀλίγον ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῆς «Διαπλάσεως». Παρακαλοῦνται δὲ νὰ τὸ κάμουν τὸ ταχύτερον, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγράφων, ἡ ὁποία δυσκολεύει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου, κατὰ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰανουαρίου.

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Σήμερον λήγει ἡ προθεσμία τοῦ 19ου Διαγωνισμοῦ Σπαθώματος. Ὑπενθυμίζεται, ὅτι οἱ Πρακτορες πρέπει νὰ ἔχουν ἐξοφλήσει τελείως τοὺς λογαριασμοὺς των *μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου* ἔλιο, ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τ' Ἀποτελέσματα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀναφέρονται καὶ οἱ διὰ καθυστερησιν ἀποκλεισθέντες.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1919

Ὑπενθυμίζεται, ὅτι Ψηφοδέλτια εἶναι δεκτὰ ἀπὸ σήμερον *μέχρι τέλους Ἰανουαρίου*. Οἱ ὅροι τοῦ ἰημοψηφίσματος, ὑπάρχουν εἰς τὰ φυλλάδια 38ον καὶ 50ον.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου γίνοντε πάλιν δεκτὰ κομμάτια διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν. Ὑπενθυμίζονται αἱ δοθεῖσαι, ποὺ δημοσιεύθησαν εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τοῦ 50οῦ φύλλου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης στὸν παπουτσῆ του :

— Χθὲς μοῦ πῆγες μέτρα γιὰ ἕνα ζευγαρι παπούτσια κίτρινα. Ἀλλὰ τὸ μετάνοιωσα καὶ θέλω νὰ μοῦ κάμῃς ἕνα ζευγαρι μαῦρα. Πάρε μου πάλι μέτρα, σὲ παρακαλῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας

* * *

Ὁ Γιῶργος διαβάζει στὴν ἐφημερίδα :

«Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κίων;...»

Καὶ ρωτᾷ.

— Τὶ θὰ πῇ, μπαμπᾶ, Κίων ;

Ὁ μπαμπᾶς, ποὺ δὲν εἶχε ἀκούσει περὶ τίνος πρόκειται, ἀπαντᾷ :

— Σκύλος.

Κι' ὁ Γιῶργος :

— Ἄ, ναί, κύων... Μὰ τότε ἡ ἐφημερὶς ἔχει λάθος· ἔπρεπε νὰ πῇ τῶν κυνῶν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰδεοῦ. τῶν Ἑλλήνων

* * *

Ὁ Νότης παραπονεῖται ὅτι ἔχει στὸ πόδι του ἕνα σπυρὶ καὶ δὲν θέλει νὰ πάῃ σχολεῖο :

— Νὰ τὸ ἰδῶ! τοῦ λέει ὁ πατέρας του.

Ὁ Νότης βγάζει τὸ παπούτσι του :

— Νά!

— Ποῦ ; ἐγὼ δὲν βλέπω κανένα σπυρί.

— Ἀ' τότε θὰ εἶναι στὸ ἄλλο πόδι!..

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκειᾶς Ἀναμνήσεως

* * *

Στὸ Σχολειό, ὁ Τάκης βλέπει ὅτι στὸ διπλανό του θρανίο κάθουνται τέσσερις καὶ στὸ δικό του πέντε· Καὶ προτείνει :

— Κύριε καθηγητά, νὰ καθήσω στὸ διπλανὸ ποὺ εἶναι μόνο τέσσερις ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυαγοῦ τοῦ Ἀέρος

* * *

Σκέψις τῆς *Ἀνταλοῦζας* ;

— Ἀφοῦ ἐμεῖς μὲ δυὸ μάτια βλέπουμε τὰ πράγματα μονά, ἄρα γε ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἕνα μάτι, τὰ βλέπουν μισά ;

Ἐστάλη ὑπὸ τ. Σανθῆς Ἑλληνοπούλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτὰ θὰ λάβῃ ἁπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλήρωσιν. Ἐὰν θέλῃ νὰ ὁμοσιευθῇ καὶ τὸ ὀνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐνσωλείσῃ λεπτὰ 85 εἰς γραμματόσημον.

α'.) Παίγνιον

ΟΣ	ΓΙ	ΓΡΗ	ΡΙ	ΟΣ
Ι	ΣΤΕ	ΝΗΣ	ΝΟΣ	Ω
Α	ΓΟ	ΓΕ	ΩΡ	ΑΝ

Τέσσαρες Ἅγιοι.

δ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Pôle—Mêle

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσῆς Καρδιᾶς

Plus-tonneaux-les-bruit-vides-de-le-font.

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ λέξεις ὥστε νἀποτελεσθῇ μία παροιμία.

Λύσεις τοῦ 50ου φύλλου

α'.] Ἀπόλλων, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς, Ἥρα, Ποσειδῶν.—β'] Τὸ κάστανο. —γ] Ἔσο ἐπιμελής.—δ'] Plus on sait, plus on veut savoir.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΑΝΑΓΙΣ ΧΡ. ΒΙΤΑΛΗ
(Συμπαποφύλα) ἐν Σύ.φ Β' Βραβ. 13ου Διαγων. Ἑξαπαθώμ.

ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΥ
(Γλυ.ύ Παρελθόν) ἐν Σπάρτ. Α' Βραβ. 170 Διαγων. Λύσεων.

ΞΑΝΘΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ
ἐν Ἀθήναις. Α' Βραβ. ον 174ου Διαγων. πρὸς Σύνθ. Πν. Ἀ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι 26 Νοεμβρίου 1919

Στερεότυπον : Δὲν ἀπαντῶ εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίας, ποὺ εὐκολα βρίσκει καθένας τὴν ἀπάντησιν καὶ τὴν λύσιν στὸν α' Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, ἅμα τὸν διαβάσῃ προσεκτικά.

ΑΠΟ τὸ ἐρχόμενο φύλλο, ἡ «Διαπλάσις» εἰσέρχεται εἰς τὸ 42ον ἔτος της. Ἱδρύθη, καθὼς ξεύρετε, τὸ 1879 καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἔπαυσε νὰ ἐκδίδεται τακτικώτατα ἕως σήμερα. Πρῶτα μηνιαία, ἔπειτα δεκαπενθήμερη, τέλος ἑβδομαδιαία. Σκράντα καὶ ἕνα ὁλόκληρα χρόνια! Κτνένα περιοδικὸ στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔρθασε ποτὲ τέτοια σεβαστὴ ἡλικία. Ποῦ θὰ πῇ ὅτι κανένα δὲν ἀγαπήθη καὶ δὲν ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὸ κοινον του περισσότερο ἀπὸ τὴ «Διαπλαση», ποὺ μὲ τὸ εἶ ηο της καυχᾶται γι' αὐτό. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ ἀγάπη κι' ἡ ὑπόσχησίχ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας θὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὴν ἴδια καὶ μεγαλύτερη ἔνταση, καὶ θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ζήσῃ ἀκόμα χρόνιά πολλά.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Ὅσοι θέλουν νὰ δεσοῦν τὸ ψευδώνυμο ποὺ εἶχαν ὅ, τι καὶ στὸ ἑπόμενον ἔτος, πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσουν ὡς τὴν *31 Δεκεμβρίου* τὸ βιαδύτερον. Μετὰ τὴν ἡμερομηνία αὐτὴν δὲν ἐγγυῶμαι σὲ κανένα ὅτι θὰ ἤβρῃ τὸ ψευδώνυμό του ἐλεύθερον. Μπορεῖ νὰ τοῦ τὸ πάρῃ ἄλλος.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1919

Τώρα ποὺ ἐτελείωσε τὸ ἔτος μας, ὅσοι θέλουν νὰ συμπεριληφθοῦν στὸν Διαγωνισμὸ τῶν Εὐσήμων τοῦ 1919, πρέπει νὰ μοῦ στείλουν *Σημείωσιν* ὅλων τῶν Εὐσήμων ποὺ ἔκηραν ἀπὸ 1ῃ Δεκεμβρίου 1918 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1919. Ὁ Ὁδηγὸς λέγει πῶς πρέπει νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ Σημείωσις, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ληφθῇ *μέχρι τέλους Δεκεμβρίου*.

Θὰ μὲ βοηθήσουν πολὺ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν Ἀποτελεσμάτων ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ κάμουν καὶ μίαν Γενικὴν Στατιστικὴ ἐν τῶν Εὐσήμων τοῦ 1919. Ἡ Στατιστικὴ αὐτὴ προτιμώτερον νὰ σημειώνῃ τοὺς Εὐσημούχους κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, ἤτοι κατ' ἀριθμὸν Εὐσήμων, εἰμπορεῖ δὲ νὰ παραλείπῃ τοὺς λαθόντας κάτω τῶν εἴκοσι.

ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἐπαίρνει χώρον σήμερα τὰ τελευταῖα σύτὰ φύλλα, τ' Ἀποτελέσματα τοῦ 178ου Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Πν. Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ 1920 (ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ δημοσίευσις τοῦ Ὁδηγοῦ.) Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον φύλλον θὰ δημοσιεύονται Ἀσκήσεις ἀπὸ τὰς Συλλογὰς τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ προθεσμία λήγει σήμερον.

Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 1918

Ἐτοιμάζη καὶ ὁ Πίνοξ τοῦ 1918 καὶ διανέμεται μὲ τὸ παρὸν φύλλον μόνον εἰς τοὺς συνδρομητὰς ποὺ ἔχουν γραμμένοι καὶ τὸ 1918. Ὅσοι ἄλλοι τὸν χρειαζόνται διὰ νὰ δεσουν τὸν τόμον τῶν εἰμποροῦν νὰ τὸν ἀγοράσουν. Τιμᾶται λεπτὰ 80.

Στρατηγέ Δέβετ, τὸ γράμμα σου ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν ποὺ ἔχω νὰ λοβω, μ' εὐχαρίστησε πολύ. Βέβαια, τὸ νὰ μὴν εἶναι κανεὶς συγγραφεὺς, δὲν εἶναι ἔγκλημα· ἐ ῶ τὸ ναντιγράφη μπο εἶ νὰ εἶναι. Ἀφοῦ τἀποτελέσματα τοῦ Ἐξαπαθώματος θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸν τόμον τοῦ 1920, τὰ Εὐσημα ποὺ θἀπονεμηθοῦν εἰς τοὺς διαγωνιζομένους θὰ περάσουν καὶ αὐτὰ εἰς τὸ 1920.

Κ. θως εἴδες, *Σβεντζε*, ἕνα δικό σου ἐπιμοσιεύθη. Ἀλλὰ πιθανὸν νὰ δημοσιευθῇ καὶ ἄλλο, ἀτοῦ τὸ πολὺ κουμάτια δὲν θὰ τὰ κανεῖς χρὶν μαζεύουν πρόχεα μὲ ἀπόσπασμα διὰ τὸν πρῶτον Σελίδας τοῦ 1920. Γιατὶ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι καλὰ αὐτὰ ποὺ μοῦ στείλουν στὴν ἀρχή.

Ἔλοβα, *Νηρηΐς τοῦ Εὐρίπου*, καλὴ εὐχαριστία πολὺ γιὰ δεα καλὰ γρά

φεις. Ἐλπίζω ὅτι αὐτὴ ἡ τεμπελιὰ πέρασε καὶ ὅτι τώρα θὰ μοῦ γράψῃς τακτικώτερα.

Ὁ *Δεινὸς Σκοπευτής*, μαζὶ μὲ ἄλλα ὡραῖα, μοῦ γράφει: «Ἠ ὀχθές, ὁ Γυμνασιάρχης μας κ. Ι. Ὁ ὑμπιος μᾶς εἶπε νὰ κάμωμε μιὰ ἐ θιν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Σημαίας. Κι' ἐπειδὴ ἤ θε λόγος γιὰ τὴ Δημοτική, μᾶ. ἐζήτησε ἕνα φυλλάδιό σου, γιὰ νὰ μᾶς δείξῃ τί τέχνη χρειάζεται νὰ γράψῃ κανεὶς αὐτὴ τὴ γλῶσσα. Μᾶς διάβασε λοιπὸν ἕνα κομμάτι σου κι' ἔμεινε τόσο ἐνθουσιασμένος ὥστε μᾶς εἶπε νὰ σὲ παρακαλέσουμε ὅλοι, γιατὶ εἶναι τόσο ἀπαραίτητη σ' ἕνα μάθημα, ὅσο καὶ τὰ βιβλία του.»

Ἔχει δίκηο, *Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας*: Εἰς τὴν Ἐπιγραφή σου (ἀριθ. 689, φυλλ. 51.) ἔγινε ἕνα λάθος· ἀντὶ Μ σὴν ἔ ω δίξεὶ γωνία, θέλει Υ. Διορθώστε τον, παρακαλῶ.

Ἡ *Ἀγριοβιολέτα* δὲν ἔλαβε κάποιο φυλλάδιο· καὶ γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴ συνέχεια τοῦ «Χωρὶς Οἰκογένεια», προσέτρεξε στὴν παλαιὰ «Ἑστία» καὶ διάβασε κατὶ τὸ μέρος ποὺ τῆς ἔλειπε. «Ἀλλά—μοῦ γράφει, — συνειθισμένη ἀπὸ τὴ θαυμασία μετάφρασή σου, δὲν καταλαβαίνω γρὶ ἀπὸ τὴν πα ηὰ ἐ εἶνη μετάφραση μὲ τὶς τόσες ἑλληνικοῦρες. Τὰ σπίρτα π. χ. τὰ λέει *ἐνυάδματα* καὶ ἄλλα διαφορα. Πῶς χαίρω ποὺ ἐπεκράτησε πιὰ ἡ ζωντανὴ γλῶσσα!»

Ἡ *Μεγάλη Ἑλλὰς* μοῦ στέλνει κι' αὐτοὺς τοὺς στίχους ἀπὸ τὴν Αὐτοβιογραφίαν τοῦ Σουρῆ, ποὺ μαρτυροῦν ὅτι ὁ ποιητὴς ἤθελε προπάντων νὰ λέγεται Χιώτης:

Ἐγὼ Γεώργιος Σουρῆς,
Ἐπάρχης τοῦ Σωτῆρος
Καὶ Χίος θιαβολόλω ος
Ἀμέτοχος χαρακτῆρος...

Μεγάλες Ἐπιστολές μοῦ ἔστειλα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Θλιμμένη Ψυχή* (ποὺ εἶχα τόσον καιρὸ νὰ σοῦ τὴν ὑποσχεθῶ τ...) *Ἡλιογέννητη*, *Ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς*, *Λιλίκα* καὶ *Ἐλευθ. Ἑλληνοπούλα*.— Ἐξετέλεσα τὰς ἀναρρεγείας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὰ καλὰ των λόγια, ξεσπαθώματα κτλ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 60· διὰ τὰς κατωτέρω 10 λεπτὰ ἡ λέξις.

Μ. Μ. ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλλάξουν: τὸ *Κῦμα* τοῦ *Αἰγαίου* μὲ *Χιόνι* τ. *Μπαλ.*, *Διπλάν.*, *Νόταν*.— ὁ *Φρουρὸς τῶν Συνόρων* μὲ *Γιὰ τὴ Δευτεριά*, *Πανελλήν Ἕνωσιν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Πανελλήνιον Ὄνειρον* (ἂν πρέπει νὰ κάμετε τόσο τυπικοί· τὸ «ἕνα πρᾶγμα» τρόμαξε γιὰ ὅλα... τὰ πράγματα· π: χ: τὸ πολυτιμώτερο πρᾶγμα σὰν ἀνάσημο εἶναι ἡ τιμή· τὸ χειρότερο ὁ φόβος» κτλ.) *Σ. Κ.* (τὰ σοῦ ἐγκριθῇ τὸ δεύτερο) *Ἤβ Π.* (ἡ «Σαλαμπὸ» εἶναι ἔργο τοῦ Γάλλου Φ ωμπὲ») *Φωφιδία* (ὅλοι δικαιοῦνται νὰ ψηφίσουν) *Μανιάνη* (ἰδραβύθης ὡς ἰσότιμος Γ' Βραβεῖον θυγάτριον θ. σοῦ ἐγκριθῇ τὸ πρῶτο τοῦ γράφει.) *Θέλει Κῶμ* πολὺ (ἡ σοῦ ἐκριθῇ στὸ 1 τοῦ 1020·) *Κῦμα τοῦ Αἰγαίου* (ἐλάχ...

Ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου — ΕΙΣ ΤΗΝ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,, ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΕΞΟΧΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

τοῦ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ "Ἡ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ,,

Πλουσιώτατα εἰκονογραφημένον

Ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου ἐπίσης, ξαναρχίζουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» αἱ κοσμαγάπητοι

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ τοῦ ΦΑΙΔΩΝΟΣ

χώσου· ἴσως μάλιστα θὰ ναγκασθῶ νὰ τοὺς καταγήσω· διὰ τὸ ἄλλο, δὲν ξεύρω ἀκόμη· τώρα τὸ ἔξοδα εἶναι τόσο μεγάλα, ποὺ τὸ συλλογίζομαι·) *Στέφανον τῆς Νίκης* (ἡ ἔστειλα· πολὺ χαιρετίσματα ὅσων τῆς γράφῃ.) *Νόταν* κτλ.

Καλλικάντζαρον, Μαγευτικὸν Σελληνόφως (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Νεκ. Γ. Δελλαγαμ., *Ἐλεύθερη Πατρίδα*, *Αἰκαλὸν* (ἔστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἄνοιξα μετὰ τὴν 25ην Νοεμβρίου, θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 188ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων 7)βρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις δ κτοὶ μ χοὶ τῆς 28 Ἰανουαρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας τούτης ἐφ' ὅσον δ ν θα ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλ. δίων]

708. *Λεξίγριφος*

Πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
Γίνεται σὲ δυὸ λεπτά,
Ἕνα μόριο ἄ. ἐ.ώσῃς
Μὲ φυσητήρια ἀπ' τ: ἑπτά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κόμητος Δόρινκουρ

709. *Λογογριφικὸς Λεξίγριφος*

Ἄλλο θαῦμα πάλι τοῦτο!
Λευκὸς εἶναι; ἢ ἀζεις ἔα;
Εἰς τὸ ὕδωρ μιᾶς νήσου
Πόλη κεῖ ις μ' ὑπολίν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄλκη

710. *Στοιχειόγριφος*

Ἂν νῆσος τοῦ Αἰγαίου
Ἀλλάξῃ τὸ κεφάλι,
Ὁ ομ' ἀγρίου ζώου
Ἀμέσως θὰ ποιήσῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βωμοῦ τ. Ἐλευθερίας

711. *Ἀναγραμματισμὸς*

Τεῖν γραμμάτων γάλασσα
Μ ᾶς χωρὶς στὴν Εὐ ώπη
Καὶ ἄθελα στὴ θάλασσα
Εὑρέθηκα κατόπι!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τσαφατίνου

712. *Ἐσχάρα*

* * * * * * *
* * *
* * *
* * * * * * *
*
*
*

Νὰ νικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται: Ὀ,ιζοντίως, ἄ ω, νῆσος ἡ Ἑλλάδος· κατω, χώρα τῆς Ἀ ερικῆ.. Κεθέτως δὲ κατὰ σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν: πόλις τῆ. Ἑλλάδος, χώρα τῆς Ἑλλάδος, νῆσος τῆ Ἀσίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου

713. *Μέγα Δικτυωτὸν ἐξ ἀντιθέτων*

* * * * * * * * *
* * * * *
* * * * * * * * *
* * * * *
* * * * * * * * *
* * * * *
* * * * * * * * *
* * * * *
* * * * * * * * *

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε νὰ σχηματίσουν τὸ ἄνω Δικτυωτόν:

Ἀντεπάθεια, εὐφυολογία, πληρωμένον, ὀκνηρός, λήθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδεώδους Ἑλλάδος

714—718. *Μαγικὸς Φθόγγος*

Τῇ ἀνταλλαγῇ μιᾶς, συλλαβῆ, ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς φθόγγου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

Σίφος, δίνη, λύκος, δίσις, λαός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρ. τ. Βυζαντίου

719. *Φύδην—Μίφδη*

Ὁ σωγὸ α ἐνεῖα σιλεδό.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρελλῆς Ἀτσιγάνας

720. *Ποικίλη Συλλαβική Ἀκροστιχίς.*

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν κατωθὶ ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας, ἡ τρίτη τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς ἀποτελοῦν μέγαν ἰχθύν:

1. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 2. Ἔ.ημος, 3. Κράτος Βαλκανικόν· 4. Μύνες.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φωνῆς τῆς Ψυχῆς

721. *Ἐλλιπόσυμφωνον*

π ς - ψ λ - κ - π υ τ - σ τ ο β π τ

Ἐστάλη ὑπὸ Κων. Βαλουξόγλου

723. *Γρῖφος*

Κώμη
Πολὺ U 1 1 μὴν 1 1 U ἕως ἕως φρον ἕως ἕως
Ἀχρῶν 1 ἕως ἕως

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φρέντου

Τέλος τοῦ 183 Διαγωνισμοῦ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἀρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 40

538. Φλώρινα (φλωρί. νά)—537. Ἄρες-ἄρτος,—538. Πάστα-Σπάστα.

539. ΑΔ-ΝΙ-Α 540. Α
ΝΙ-ΚΑΙ-Α Α Ν Ω
Α-Α-ΡΩΝ Α Π Ο Ρ Ω
Α Ν Ο Σ Ι Ο Σ
Ω Ρ Ι Ω Ν
Ω Ο Ν
Σ

541.—545 Διὰ τοῦ Ρ: Ρήνος, ἀκρίς, Θήρα, ρίντ. ἄρτος.—546. ΜΑΡΝΗΣ-ΑΡΑΡΑΤ (Μυσία, ΑγαΡ, ΡαβέννΑ, ΝαδΙΡ, ΗλεΙΑ, κώΤ.)—547. Πολὺ δουλειές, πολλὰ κερδίζεις.—548. Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν (ὄψον-ντέ εἰς ὀν-ξὲ ἐκ-ὲν τὶς ἐν)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μόλις σεντιμὲ δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος δρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ ἡ λέξις, μὲ παχεῖα δὲ στοιχεῖα λεπ. 8 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40. (Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[ΙΘ'—668]

ΒΩΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ 1919
Ὑποστηριζόμ. ἀπὸ τὴν «Ὁλοσκὸ δίαν»
ΒΩΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

[ΙΘ'—669]

Δ ιαπλασιάσατε, ψηφίσατε δίς τὴν
ΒΑΡΒΑΡΟΜΑΧΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

[ΙΘ'—670]

ΚΥΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
Ὅλοι ψῆφο.. Νίκη!!!

[ΙΘ'—671]

Γιατί, *Ἰουδίθ*, μοῦ ἔστειλες δεύτερη φορὰ Μ. Μυστικά;

Πανελλήνιον Ὄνειρον

[ΙΘ'—672]

ΘΕΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος

[ΙΘ'—673]

Π ᾶς ἀληθινὸς ὀνείρεται νὰ ψηφίσῃ τὸ:
ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ
Χλωμὸς Κινέζος

[ΙΘ'—674]

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ,,
στὸ φετεινὸ Δημοψήφισμα ἡ
ΕΝΔΟΞΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

[ΙΘ'—675]

ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ, ΑΓΡΙΑ ΤΣΙΓΓΑΝΑ,
Γιὰ τὴν ἀγάπη σας, καὶ τὴν *αὐθόρμητη*, ὑποστήριξή σας, ποὺ δείχνει *καλαισθησία*, καὶ *πατριωτισμό*, πολλὰ θερμὰ εὐχαριστῶ.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

[ΙΘ'—676]

Ψηφίσατε δίς τὸ ὡραῖο ψευδώνυμο:
ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ
Ὑποστηριζόμενο ἀπ' τὴ συντροφιὰ «*Ἀνθώνας*».

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ
ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* (μὲ 60 εἰκόνες) δρ. 8 καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 9.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου (μὲ 20 εἰκόνες) δρ. 5 καὶ ταχυδρ. 5,50.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) δρ. 2 καὶ ταχυδρ. 2,30.

Ἡ Νίνα (μὲ 20 εἰκόνες) δρ. 5 καὶ ταχυδρομικῶς 5,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον δρ. 0,50 καὶ ταχυδρ. 0,55.

Πρόας ὁ Νικίου (μὲ 24 εἰκόνες) δρ. 5 καὶ ταχυδρ. δρ. 5,50.

Ὁ Πυρειοπάλης (μὲ 24 εἰκόνες) δρ. 5 καὶ ταχυδρ. δρ. 5,50.

Ὑπὲρ Πατρίδος (μὲ 24 εἰκόνες) δρ. 5 καὶ ταχυδρ. δρ. 5,50.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ
ΤΗΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ